

ville gøre noget for at faa Rentefoden trykket ned, noget, som vist mere end de $\frac{9}{10}$ her i Landet vilde staa sig bedst ved. Jeg takker, som sagt, de Herrer for deres Forslag, som jeg for mit Vedkommende stemmer for, idet jeg i højeste Grad beklager, at vi maa sabne den værdifulde Støtte, som det ærede Medlem fra Stubbeboing kunde yde os. I Finansudvalget var der ikke Spor af Uenighed, saa vidt jeg kan erindre, hverken mellem det ærede Medlem fra Ringboing (S. C. Christensen) og det ærede Medlem fra Stubbeboing eller med min Ringhed, saa det forbausede mig i højeste Grad, da jeg læste i Bladene, hvilken Uenighed der var herom i Tinget ved denne Sags foregaaende Behandling. Jeg skal ikke ty til private Udtalelser, men det ærede Medlem fra Stubbeboing og jeg have jo ogsaa privat forhandlet lidt om denne Sag, og da var der heller ikke Spor af Uenighed imellem os, men det skal jeg ikke komme dybere ind paa, da det jo tilhører Privatlivets Fred.

Blom: Jeg agter at stemme for det foreliggende Vædringsforslag og anbefaler det høje Ting at gøre ligesaa. Jeg kan ikke forstaa den ærede Finansministers Betydeligheder ved dette Vædringsforslag, og jeg vil ogsaa gerne tillade mig at spørge den ærede Finansminister, om han stiller sig paa samme Maade lige over for dette Vædringsforslag som lige over for det, jeg havde fremsat til 2den Behandling, at hvis det blev vedtaget, vilde Loven ikke komme ud. Hvis jeg faar Svar paa dette Spørgsmaal, kan det selvfølgelig ogsaa have Betydning for Afstemningen. Naar den ærede Finansminister udtalte, at man ikke stod tilbørlig frit, hvis dette Vædringsforslag vedtoges, forstaaer jeg ham ikke, thi det ligger jo i Vædringsforslaget selv, at det eneste, som man kan sige, der binder, det er, at de 5 Millioner skulle anvendes til Ublaas til Kommuner, og Reglerne bestemmes nærmere ved Lov. De kunne jo bestemmes ved Finansloven, det er ogsaa en Lov, ellers maatte der staa, at Reglerne skulle bestemmes ved særlig Lov. Ogsaa Tallet, de 5 Millioner, kan jo ændres, og skulde det f. Eks. være Tilfældet, at det andet Ting ønskede Vædringer deri, var der ikke det fjerneste i Vejen derfor, her er Tid nok til at enes derom. Jeg kan saaledes ikke indse, at det ærede Medlem fra Stubbeboing har Ret i, at man saa ikke skulde kunne faa Loven færdig til den 11te December. Lovforslaget gaar fra dette Ting i Dag til det andet Ting, og de vilde ganske sikkert ikke smøle med det deroppe; skulde der saa blive Uoverensstem-

melse, som begge Ting senere komme til at forhandle om, er jeg sikker paa, at det kan være i Orden inden 11te December. Det ærede Medlem fra Stubbeboing henviste til, at den Tanke var kommen frem i Finansudvalget at faa saa stort et Laan som muligt til anden samfundsnyttig Anvendelse. Jeg skal hertil bemærke, at det er rigtigt, at et Medlem, der staaer det ærede Medlem meget nær som Meningsfælle, rejste Spørgsmaalet, om man ikke kunde laane de overflødige Penge ud direkte til Landmændene, men der var ikke Tale om andet end netop dette ene bestemte Formaal, saa det Udtrykt „anden samfundsnyttig Anvendelse“ passer ikke. Man var enig om, at det var ikke praktisk. Jeg for mit Vedkommende er af den Mening, at det vilde være meget upraktisk, hvis man stillede sig saaledes, at de 5 eller 10 Millioner, hvor meget det nu kunde blive, naar vi havde taget hele Laanet, ublaantes direkte fra Staten til Landmændene og bleve satte i Prioriteter. Den praktiske Følge vilde blive den, at naar man kundgjorde, at et saadant Beløb var stillet til Disposition og kunde faas til Laans, vilde hele det ganske Land takser sine Ejendomme og betale 20 à 25 Kr. for en Takserationsforretning, og da vilde 19 af 20 af dem, der takseredes, ingen Laan faa, det vilde blive omtrent som at spille i Lotteriet, og om dem, der fik, vilde man maaske sige, at det vare de fineste Prioritetshavere, dem, der trængte mindst til Pengene, og at de maaske vilde bruge Pengene til Ublaas til højere Rente og lignende; saaledes er min Opfattelse. I Finansudvalget var man enig om, at den Anvendelse turde man ikke tilraade, og derfor holdt man paa de 20 Millioner, og saa rejste jeg Dagen efter Spørgsmaalet om Ublaas til Amtskommunerne paa den ene eller den anden Maade, og derfor er jeg selvfølgelig ogsaa særlig interesseret i at faa en Bestemmelse ind i Loven derom. Jeg udtalte den Gang som nu, at man maatte vide, hvad man skal bruge Pengene til, og jeg synes ogsaa, at det er ikke og kan ikke være rigtigt at optage et betydeligt større Laan, end man har Brug for i den nærmeste Fremtid, naar man ikke ved, hvad man skal anvende Pengene til. Jeg kan derfor ikke andet end anbefale Vædringsforslaget og agter at stemme derfor.

S. C. Christensen: Den højtærede Finansminister havde nogle Indvendinger at gøre mod det foreliggende Vædringsforslag, Indvendinger, som for mig ikke syntes at have nogen særlig Vægt, men som jeg dog skal berøre med et Par Ord. Den